

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/103 Mo

in de klacht nr. 012.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen gerichte schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 15 juni 1998 voor zijn Harley Davidson een motorverzekering bij verzekeraar gesloten. Deze verzekering biedt dekking tegen schade ontstaan door brand en diefstal. In het aanvraagformulier voor de motorverzekering is de vraag: 'Bent u of is de regelmatige bestuurder de afgelopen 5 jaar bij een motorrijtuigschade betrokken geweest?' door klager beantwoord met 'neen' met als toelichting 'verhaalschade'. De vraag: 'Is u of de regelmatige bestuurder ooit een verzekering geweigerd of opgezegd?' heeft klager met 'neen' beantwoord.

Op 20 september 1999 is de motor van klager gestolen. Klager heeft het verlies bij verzekeraar geclaimd. Uit een door verzekeraar ingesteld onderzoek naar de schade is gebleken dat in augustus 1996 een Harley Davidson van klager is gestolen en dat daarna een andere hem toebehorende Harley Davidson bij een botsing met een auto in brand is gevlogen en als gevolg daarvan geheel verloren is gegaan. Verzekeraar heeft zich beroepen op artikel 251 van het Wetboek van Koophandel en uitkering geweigerd.

De klacht

Verzekeraar heeft de schadeclaim met betrekking tot de Harley Davidson afgewezen met een beroep op de nietigheid van de verzekeringsovereenkomst wegens verzwijging, respectievelijk onjuiste opgave bij het aangaan van de verzekering. De vragen naar eerdere schade of weigering zouden onjuist zijn beantwoord. De vraag: 'Bent u of is de regelmatige bestuurder de afgelopen 5 jaar bij een motorrijtuigschade betrokken geweest?' is door klager met: 'neen, verhaalschade' beantwoord. Klager heeft bij deze vraag aangenomen dat het hier ging om verkeersongevallen en niet om diefstalschaden. De vraag: 'Is u of de regelmatige bestuurder ooit een verzekering geweigerd of opgezegd?', is ook met 'neen' beantwoord. De vorige verzekeraar wilde de motor van klager wel

2000/103 Mo

verzekeren, alleen niet tegen brand en diefstal. Klager heeft dit niet gezien als een weigering van de verzekering. Op basis van deze antwoorden heeft verzekeraar dus besloten om de schadeclaim af te wijzen en alleen de betaalde premies te restitueren. Klager is echter van mening dat hij de vragen niet onjuist heeft beantwoord.

Het standpunt van verzekeraar

Klager heeft twee Harley Davidsons bij zijn vorige verzekeraar verzekerd gehad voor wettelijke aansprakelijkheid en beperkt casco. De eerste motorfiets van dat merk werd binnen vijf weken na verzekering gestolen en de tweede was binnen één week al total loss door brand na een ongeval. Toen klager zijn derde Harley Davidson bij die verzekeraar wilde verzekeren kreeg hij te verstaan dat deze de motorfiets niet meer tegen brand en diefstal, maar alleen nog tegen wettelijke aansprakelijkheid wilde verzekeren. Direct daarna heeft klager een aanvraag bij verzekeraar ingediend, waarbij hem vragen over zijn schade- en verzekeringsverleden zijn gesteld. De desbetreffende vraagstelling is naar de mening van verzekeraar voldoende specifiek, zodat onjuiste beantwoording daarvan kan worden aangemerkt als een verkeerde opgave in de zin van artikel 251 van het Wetboek van Koophandel. Relevant voor een beroep op artikel 251 is de vraag of verzekeraar als redelijk handelende verzekeraar bij een juiste opgave de onderhavige verzekering niet of niet op dezelfde voorwaarden zou hebben gesloten. Alvorens zijn standpunt aan klager bekend te maken heeft verzekeraar die vraag voorgelegd aan zijn acceptatieafdeling. Het antwoord luidde dat buiten twijfel was dat de verzekering bij een juiste opgave niet of slechts tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid zou zijn gesloten. Het standpunt van de acceptatieafdeling van verzekeraar werd gedeeld door de vorige verzekeraar van klager, hetgeen naar het oordeel van verzekeraar iets zegt over het begrip 'redelijk handelend verzekeraar'.

Verzekeraar stelt vast: dat de vraagstelling op het aanvraagformulier voldoende specifiek is, dat klager, gelet op de voorgeschiedenis bij de vorige verzekeraar, had moeten begrijpen dat de eerdere schaden en de weigering van de vorige verzekeraar om een cascoverzekering te sluiten essentiële informatie is voor een verzekeraar voor de beoordeling van het risico, dat klager de gestelde vragen onjuist heeft beantwoord en dat een redelijk handelend verzekeraar de onderhavige verzekering niet of slechts tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid zou hebben gesloten. Op grond hiervan komt verzekeraar tot de conclusie dat hij terecht een beroep op artikel 251 heeft gedaan.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn standpunt gehandhaafd en nog aangevoerd dat het ongeluk met de tweede Harley Davidson volledig buiten zijn schuld heeft plaatsgevonden. Hij wijst er op dat hij het aanvraagformulier niet bewust onjuist heeft ingevuld. In dat geval zou klager toch niet aan de expert hebben verteld dat hij eerder verzekerd was geweest? Klager vindt het een kwalijke zaak dat bij verzekeraar een aanvraagformulier niet op onduidelijkheden wordt gecontroleerd. Verzekeraar had bij het lezen van het antwoord 'verhaalschade' bij klager kunnen informeren wat daarmee bedoeld werd, nog voordat de verzekering werd gesloten. De onderhavige discussie was dan niet gevoerd.

Het overleg met verzekeraar

In het overleg met de Raad heeft verzekeraar erop gewezen dat de ontkennende beantwoording van de in het aanvraagformulier gestelde vragen naar eerdere schade, weigering of opzegging door een andere verzekeraar, een eventueel strafrechtelijk verleden en het zich voordoen van verdere van belang zijnde omstandigheden met betrekking tot het te verzekeren risico, de acceptant van verzekeraar geen aanleiding gaf tot het stellen van nadere vragen. Dit zou

2000/103 Mo

volgens verzekeraar anders zijn geweest als een van de vragen met 'ja' was beantwoord.

Voorts heeft verzekeraar aangevoerd dat klager bij het aanvragen van de onderhavige motorverzekering is bijgestaan door een ter zake gespecialiseerde assurantietussenpersoon. Klager had onder die omstandigheid moeten begrijpen dat 'motorrijtuigschade' niet beperkt was tot verkeersongevallen en dat de vraag naar een eerdere opzegging of weigering van een verzekering niet juist was beantwoord. Klager wist immers, aldus verzekeraar, dat de vorige verzekeraar wel het WA risico, maar niet meer het risico van brand en/of diefstal wilde dekken. Daarmee was dekking van een specifiek, klager betreffend risico geweigerd, aldus verzekeraar.

Het oordeel van de Raad

1. Uit de aan de Raad overgelegde stukken blijkt dat in augustus 1996 een klager toebehorende motorfiets van het merk Harley Davidson is gestolen, voor welke schade klager van zijn vorige verzekeraar een uitkering heeft ontvangen. Kort daarna, ook nog vóór het aangaan van de onderhavige verzekering, is een andere aan klager toebehorende Harley Davidson bij een – niet door de schuld van klager veroorzaakte – aanrijding in brand gevlogen en total loss geraakt. Voorts is uit de stukken gebleken dat de vorige verzekeraar nog wel bereid was een derde Harley Davidson tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid, maar niet meer tegen het door klager ook gewenste risico van diefstal en brand te verzekeren.
2. Uitgaande van de aan klager bij de aanvraag bekende wetenschap dat zijn vorige verzekeraar niet bereid was weer een Harley Davidson mede te verzekeren tegen het risico van diefstal en brand, heeft verzekeraar zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat klager de vraag of hem eerder een verzekering was geweigerd, onjuist heeft beantwoord. De bewoording van die vraag strekt ertoe de verzekeraar te informeren over het verzekeringsverleden van de aanvrager. In dat licht bezien kan niet in redelijkheid worden gezegd dat klager de mededeling van zijn vorige verzekeraar mocht opvatten als (slechts) een beperkende voorwaarde en niet als weigering van een specifieke, door klager gewenste dekking.
3. Reeds hierom is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat hij als redelijk handelend verzekeraar niet of niet onder dezelfde voorwaarden met klager de onderhavige verzekering zou hebben gesloten, zodat de rol van de eerste in de Inleiding geciteerde vraag en het door klager daarop gegeven antwoord buiten beschouwing kunnen blijven. De goede naam van het verzekeringsbedrijf is derhalve niet geschaad, zodat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 9 oktober 2000 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs C.W.L. de Bouter, mr. E M. Dil-Stork en mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

2000/103 Mo

5

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)